

Deus habet in se omnia et non est in loco

suos: et nichil inueniet. Apprehendet eum quasi aqua inopia: nocte opprimit eum tempestas. Tolle eum ueniat uentus et auferet: et uelut turbo rapit eum de loco suo. et mittet super eum et non pariet. De manu eius fugiens fugiet: stringet super eum manus suas. et sibilabit super illum inueniens locum eius. Habet argentum ueniarum suarum principia: et auro locus est in quo conflat: ferrum de terra tollitur. et lapis soluitur calore: in eis utitur. Tempus positum tenebris. et uniuersorum finem ipse considerat. Lapide quoque caligat et umbram mortis dundit: torrens a populo pregnantis. eos quos obtulit est pes egenis hominum et inuitos. Terra de qua crebatur panis: in loco suo igne subtila est. Locus saphiri lapides eius: et glebe illius aurum. Serrantam ignorauit aurum. nec inuitat e oculos inuitant. Non calcauerunt eam filii iustorum: nec potauerunt ea leena. Ad siluam extendit manum suam: subdit araducibus montes. In petris riuos scidit. Omne preciosum uidit oculus eius. Unda quoque fluminum seruatus est: et abscondita uidit in lucem. Sapientia ubi inuenit. quia est locus intelligentie. Hec est homo sciens eius: nec inuenit in terra suauiter inuentum. Abyssus dicit non est in me: mare loquitur non est mecum. Non dabitur aurum obrutum per ea: nec appendetur aurum in commutatione eius. Non erit aurum in his indici colubis: nec iaspis in saraceno preciosissimo uel saphiro. Non adequabitur aurum uel uicium: nec commutabitur per ea uasa auri excelsa et eminentia: non inueniuntur in commutatione eius. Trahitur autem sapientia de occidat. Non adequabitur ei rapax de ethyopia: nec tunc tunc mundissime componet. Unde ergo sapientia uenit. Quis est locus intelligentie?

Abscondita est ab oculis omnium uisus. Volucres quoque celi latet. Phao et moyses dixerunt auribus uisus audiuimus famam eius. Os intelligit uiam eius: et ipse nouit locum illius. Ipse enim fines mundi metatur: et omnia que sub celo sunt respicit. Qui fecit uentus pondus. et aquas appendit mensura. Quando ponebat plebis legem. et uiam preceps sonantibus: tunc uidit illam et enarrauit. et apparuit et intelligit et dixit homini. Ecce timor domini ipsa est sapientia: et recedere a malo est intelligentia. Adidit quoque iob assumens parabolam suam: et dixit. Quis in trouat ut sim iuxta mentes plurimos. scilicet dies quibus deus custodiebat me: quando splendebat lucerna eius super caput meum. et ad lumen eius ambulabam in tenebris. Sicut fui in diebus adolescentie mee: quando secreto deus erat in tabernaculo meo: quando erat omnipotens mecum. et in circuitu pauperum. quando lauabam pedes meos butyro. et petra fundebat in riuos olei: quando predebam ad portam ciuitatis. et in platea parabant cachectaria in. Videbant me iuuenes et abscondebantur: et senes a surgentes stabant. Principes cessabant loqui: et digitum supponebant os suum. Vocem suam cohibebant duces: et lignum guttur suo adhibebat. Auris autem mea non recedebat a me: et oculus uidens. et clamor meum reddebat in. quod liberasti pauperem uociferantem: et pupillam tuam non erit aduersum. Benedictio pueri fui me uenibat: et cor uidue consolatus sum. Iusticia inductus sum. et uestim me sicut uestimto. et diademate iudicium meum. Oculus fui cecus: et pes claudus. Parens etiam pauperum: et causam quam nesciebam diligenter inuestigabam. Contra ad

VIII B20/104

ATY:

